

Sygn. akt: I Nc 200/15

POSTANOWIENIE

Dnia 05 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Sotko - Polak
-----------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 05 listopada 2015 r. w Biskupcu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.**

przeciwko **M. S.**

o zapłatę

postanawia:

stwierdzić swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Olsztynie, jako właściwemu miejscowo i rzeczowo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł do tutejszego Sądu pozew z dnia 29 października 2015 roku (data prezentaty biura podawczego) przeciwko pozwanemu M. S. zamieszkałego w O., powiat (...).

W myśl art. 27§1 kpc powództwo wytacza się przed sądem pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. Jest to przepis ogólny, zawierający generalną zasadę, że sądem właściwym miejscowo do rozpoznania sprawy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej.

Wyjątkiem od tej zasady jest przepis art. 202 kpc. Jest to przepis szczególny w przedmiocie ustalania właściwości miejscowej sądu. Przepis ten ma zastosowanie tylko w tych przypadkach, gdy powód w uzasadnieniu pozwu powoła się na umowę, jako okoliczność uzasadniającą inną właściwość miejscową sądu, niż tą wynikającą z zasad ogólnych. Wówczas sąd, do którego powód złożył pozew, nie ma prawa badać właściwości miejscowej z urzędu, a tylko i wyłącznie na zarzut. Inne rozumienie tego przepisu, a mianowicie, że w żadnej sytuacji sąd nie może badać swojej właściwości miejscowej, naruszałoby nie tylko w/w przepisy, ale również i konstytucyjne prawo obywatela do sądu, w tym ułatwiony przez prawo dostęp do sądu usytuowanego w miejscu zamieszkania obywatela.

Zatem należy jeszcze raz wskazać, iż uprawnieniem powoda jest wytoczenie powództwa bądź to przed Sąd według właściwości przemiennej (art. 31-34 k.p.c.) bądź przed sąd wskazany w umowie prorogacyjnej (art. 46 k.p.c.). W takim jednak wypadku obligatoryjnym składnikiem pozwu określonym w art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. jest przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających właściwość sądu (zob. Kodeks Postępowania Cywilnego. Komentarz. Pod

red. E. Marszałkowskiej – Grześ, 2015, Legalis, kom. do art. 187k.p.c. Nb 21). Podnosi się również, że do pozwu należy załączać umowę prorogacyjną, gdyż w przeciwnym wypadku sąd może stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać sprawę sądowi właściwemu według przepisów o właściwości ogólnej (zob. Kodeks Postępowania Cywilnego. Komentarz, K. Flaga –Gieruszyńska, C.H. Beck 2014, kom. do art. 46 k.p.c., Nb 5).

W niniejszej sprawie powód nie załączył do pozwu umowy prorogacyjnej. Nadto powód nie przytoczył w pozwie okoliczności faktycznych uzasadniających właściwość miejscową tutejszego Sądu zgodnie z wymogiem art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. Niedopuszczalne natomiast jest zastosowanie w takiej sytuacji wezwania do uzupełnienia braków na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. z wyjątkiem wypadku, gdy w pozwie nie ma danych pozwalających określić także właściwość ogólną (zob. uchwałę SN z dnia 21 listopada 2006 roku, III CZP 101/06, OSNC 2007 nr 7-8, poz. 103, str. 60).

Na podstawie art. 200 § 1 kpc , który stwierdzi swą niewłaściwość miejscową (domyślnie także z urzędu), przekazuje sprawę sądowi właściwemu miejscowo, kierując się wyżej opisaną generalną zasadą, wyrażoną w art. 27 kpc i następujących.

W tej sytuacji, wobec faktu, iż strona pozwana zamieszkuje w okręgu właściwości Sądu Rejonowego ww., Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.